

Overeenkomst, op 22 juni 1966 te 's-Gravenhage ondertekend, tot wijziging en aanvulling van het op 12 november 1951 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat, ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 10 oktober 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 9 november 1966.

's-Gravenhage, 10 oktober 1966.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst over te leggen van de op 22 juni 1966 te 's-Gravenhage ondertekende Overeenkomst (*Trb.* 1966, 177)¹⁾ tot wijziging en aanvulling van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

In het kader van de aanpassing van de bestaande overeenkomsten ter vermindering van dubbele belasting aan het huidige beleid ten aanzien van de belastingheffing van dividenden onder de werking van zodanige verdragen, zoals dat is aangekondigd en toegelicht in de Nota inzake de algemene belastingherziening van 27 juli 1960 (zie Stukken Tweede Kamer, zitting 1959—1960, 5380, 6000, nr. 9), is thans met Zwitserland overeenstemming bereikt over een herziening van het op 12 november 1951 met dat land gesloten Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen (*Trb.* 1951, 148). Gezien de omvang van het dividendverkeer met Zwitserland is daarmede een belangrijke stap voorwaarts gemaakt met de verwerkelijking van het te dien aanzien uitgestippelde beleid. Voorts was het wenselijk enkele bepalingen van het bestaande verdrag waardoor belastingvlucht naar Zwitserland in de hand wordt gewerkt, te herzien.

Behalve over een nieuwe regeling voor de belastingheffing van dividenden is eveneens overeenstemming verkregen over enkele andere wijzigingen en aanvullingen, waaronder voorzieningen ten doel hebbende de belastingvlucht tegen te gaan.

Een en ander heeft er toe geleid, dat met Zwitserland een Overeenkomst tot wijziging en aanvulling van het Verdrag van 1951 is gesloten. De ondertekening van de overeenkomst heeft op 22 juni 1966 te 's-Gravenhage plaatsgevonden. De Nederlandse en Franse teksten zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1966.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Ingevolge het bestaande verdrag dient Nederland aan inwoners van Zwitserland, die Nederlandse dividenden genieten, de volle dividendbelasting terug te geven. Anderzijds verleent Zwitserland aan inwoners van Nederland, die dividenden van Zwitserse lichamen ontvangen, teruggaaf van 27 punten van de totale in Zwitserland geheven bronheffing van 30 pct. In de onderhavige overeenkomst wordt deze regeling vervangen door een nieuwe (artikel I, onderdeel C, letter a), krachtens welke Nederland en Zwitserland wederzijds 15 pct. dividendbelasting zullen heffen op dividenden die door lichamen in het ene land aan inwoners van het andere land worden betaald, behalve wanneer het dividenden betreft die in deelnemingsverhoudingen worden uitgekeerd.

Van de bronheffing op in deelnemingsverhoudingen uitgekeerde dividenden zullen beide landen volledige teruggaaf verlenen. Dit betekent voor deelnemingsdividenden die van Nederland naar Zwitserland gaan een bestendinging van de bestaande toestand. Voor in Nederland uit Zwitserland ontvangen deelnemingsdividenden zal echter de tot dusverre door Zwitserland in stand gehouden bronheffing van 3 pct. komen te vervallen.

Criterium voor het bestaan van een deelnemingsverhouding is volgens de overeenkomst een aandelenbezit van 25 pct. Dit percentage is in overeenstemming met hetgeen in verschillende andere verdragen (o.a. het gewijzigde Nederlands-Amerikaanse en het Nederlands-Duitse belastingverdrag) als ook in het door het Fiscale Comité van de O.E.S.O. opgestelde model-verdrag als criterium voor een deelnemingsverhouding is voorzien.

De regeling voor deelnemingsdividenden blijft echter buiten toepassing in gevallen waarin de deelnemingsverhouding hoofdzakelijk in het leven is geroepen of wordt gehandhaafd ten einde volledige teruggaaf van dividendbelasting te verkrijgen en aldus de bronheffing van 15 pct. te ontgaan.

Voor wat interest betreft, voorziet de overeenkomst in een teruggaaf van bronheffing voorzover deze 5 pct. te boven gaat (artikel I, onderdeel C, letter b). Volgens het bestaande verdrag heft Zwitserland thans 10 pct. op interest die door een Zwitsers debiteur aan een inwoner van Nederland wordt betaald. Dat percentage wordt dus gehalveerd. Interest die wordt genoten door inwoners van Zwitserland is in Nederland niet aan bronheffing onderworpen.

In de overeenkomst zijn voorts voorzieningen getroffen inzake de wijze waarop het land waar de genietter van het dividend of de interest woont, bij zijn eigen belastingheffing rekening houdt met de bronheffing van het andere land (artikel III, onderdeel E). Voor wat Nederland betreft komt deze voorziening hierop neer, dat de over het dividend of de interest verschuldigde inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting zal worden verminderd met de niet voor teruggaaf in aanmerking komende Zwitserse bronheffing over die inkomsten. Aldus zal de thans ten dele nog bestaande dubbele belasting op die inkomsten worden opgeheven.

De omstandigheid dat in Zwitserland de belastingheffing naar inkomen en winst is verdeeld over de Bondsstaat, de kantons en de gemeenten heeft er toe geleid dat Zwitserland zich in de overeenkomst enige armslag heeft voorbehouden inzake de wijze waarop het ten aanzien van zijn inwoners dubbele belasting over dividenden en interesten zal voorkomen.

In artikel III, onderdeel C, van de overeenkomst is een tweetal maatregelen tegen belastingvlucht opgenomen. Deze maatregelen hebben betrekking op de winst, behaald bij de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in een Nederlandse vennootschap. De ervaring heeft geleerd, dat de omstandigheid, dat Nederland voorheen bereid was bij verdrag zonder enig voorbehoud af te zien van zijn recht om niet-inwoners in de inkomstenbelasting te betrekken voor winst behaald bij de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in een Nederlandse vennootschap,

in het bijzonder in de verhouding tot Zwitserland tot ongewenste gevolgen heeft geleid, zulks temeer omdat Zwitserland zelf geen belasting over dergelijke vervreemdingswinsten heft. Met het oog hierop is in de overeenkomst bepaald, dat Nederland in een aantal gevallen gerechtigd blijft de winst uit vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in een Nederlandse vennootschap te belasten. In de omschrijving van deze gevallen wordt het karakter van de bepaling als maatregel tegen belastingvlucht onderstreept. Het recht tot heffing blijft nl. beperkt tot de gevallen waarin de vervreemding geschiedt door een Nederlander die niet tevens Zwitsers is en die in de loop van de vijf jaren, voorafgaande aan de vervreemding, inwoner van Nederland is geweest.

Een soortgelijke maatregel is voorzien met betrekking tot dividenden die uit tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in een Nederlandse vennootschap worden genoten. Gedurende de eerste vijf jaren nadat een Nederlander zijn woonplaats van Nederland naar Zwitserland heeft overgebracht, is Nederland niet verplicht tot gedeeltelijke teruggaaf van de dividendbelasting die op die dividenden wordt ingehouden.

In de overeenkomst is tevens een nieuwe regeling neergelegd voor de belastingheffing over het salaris van in Zwitserland wonende directeuren en commissarissen van Nederlandse vennootschappen (artikel I, onderdeel B). De regeling dienaangaande in het bestaande verdrag gaf in de praktijk aanleiding tot moeilijkheden, aangezien bij de formulering ervan onvoldoende rekening is gehouden met verschillen tussen het Nederlandse en het Zwitserse vennootschapsrecht, waarin een figuur als de Nederlandse directeur niet bekend is. Zo besliste de Hoge Raad bij zijn arrest van 26 januari 1966, B.N.B. 1966/70, dat het vaste salaris van een directeur van een in Nederland gevestigde vennootschap in Zwitserland en in Nederland moet worden belast naar gelang van de arbeid die in elk van de beide landen is verricht. Ten einde de aan dit criterium verbonden praktische moeilijkheden te vermijden werd het gewenst geacht het vaste salaris van zodanige directeuren, ongeacht de verhouding tussen de in beide landen verrichte arbeid, bij helfte in Nederland en in Zwitserland te belasten. Alle overige beloningen zoals tantièmes, welke de directeuren genieten, als ook alle beloningen, ongeacht of deze uit vast salaris of uit andere bestanddelen bestaan, van commissarissen zullen in Nederland worden belast. Deze regeling is mede van belang voor de bestrijding van belastingvlucht.

De overeenkomst bevat voorts een nieuwe regeling voor de belastingheffing over niet tot het vermogen van een onderneming behorende hypothecaire vorderingen (artikel I, onderdeel A), welke aansluit bij de door de O.E.S.O. aanbevolen bepaling. Een overeenkomstige regeling komt reeds voor in de met Denemarken, Zweden en Noorwegen gesloten verdragen ter vermijding van dubbele belasting.

In artikel I, onder D, van de overeenkomst is een non-discriminatie-regeling opgenomen, welke vrijwel letterlijk overeenstemt met de door de O.E.S.O. voorgestelde bepaling.

De overeenkomst zal voor de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting toepassing vinden met ingang van het belastingjaar 1967. De regeling voor dividenden en interest geldt voor inkomsten die na 31 december 1966 vervallen.

De overeenkomst zal een integrerend bestanddeel uitmaken van het bestaande verdrag. Dit brengt mede, dat zij op de voet van artikel 12 van het verdrag kan worden uitgebreid tot Suriname en de Nederlandse Antillen.

De Staatssecretaris van Financiën,
W. HOEFNAGELS.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. CALS.